

[Martin Sørensen (Peterslund).]

løs Dækning for det Tab, som Landbruget vilde faa ved, at man forlod Sterlingkursen og gik over til Dollarkursen. Naar man staar over for et Valg, hvor man kan vælge enten den ene eller den anden Ordning, saa maa denne Erstatningsordning være noget, som man kan drøfte. Jeg forstaaer derfor ikke, at man ikke kan tale sig til Rette derom.

Saa vidt man kan læse ud af det snirklede Ændringsforslag, som Venstrepatriet har stillet i Folketinget, er det Partiets Standpunkt, at man skal holde Kursen 22,40, men det er dog ikke noget absolut Standpunkt, thi dersom der sker et yderligere Fald, skal man træffe andre Foranstaltninger. Venstre ønsker, at Myndigheden hertil for en stor Del overdrages Det erhvervsøkonomiske Raad, at man skal raadføre sig med Raadet, hvis Sterlingkursen gaar yderligere ned. Det er meget behageligt for Det erhvervsøkonomiske Raad at faa et saadant Tillidsvotum. Om Ordningen vilde være betryggende for os og betryggende for Rigsdagen, er et helt andet Spørgsmaal, men der skulde i hvert Fald synes at være Mulighed for Forhandlinger, der kunde resultere i Enighed om selve Formaålet, altsaa det Hovedformaal enten at holde Kronen eller at give Landbruget Erstatning for det Tab, som Eksporterhvervene vilde faa ved, at Kronen gik ned. Derom er alle enige, maaske med Undtagelse af Repræsentanterne for Landbrugernes Sammenslutning, der altid har haft et meget konsekvent og klart Standpunkt, idet de mener, at alle Vanskeligheder skulde kunne løses ved Hjælp af Møntpolitikken.

Naar Situationen ligger saaledes, kan man ikke forstaa, at der nu skal rejses en stor Strid mellem Landbruget og Regeringen og mellem Landbrugerne indbyrdes. Det er ikke blot en Strid, der rejses mellem Landbruget og Regeringen, men det er ogsaa en Strid mellem Landbrugerne indbyrdes, en Strid, der er dobbelt beklagelig i den Situation, som vi lever under med Krigens Brand flammende uden for vor Dør.

Jeg vil gerne hertil føje, at en saadan Kamp ikke kan afgøre denne Sag. Sagen afgøres her paa Rigsdagen af Folkets valgte Repræsentanter, hvortil naturligvis ogsaa hører Medlemmerne af dette høje Ting, navnlig efter hvad der er sket i 1939. Vi kunde derfor lige saa godt straks gaa Forhandlingens Vej og se at tale os til Rette, til Enighed.

Det foreliggende Lovforslag, der omhandler en Udligning af Tabet ved Sterlingkursen, skal jo kun gælde 2 3/4 Maaned, nem-

lig til 1. Februar 1940. Det drejer sig altsaa ikke om nogen Femaarsplan, hvis Konsekvenser man er ude af Stand til at overse, men kun om en midlertidig Ordning, hvis Erstatninger anerkendes som rimelige, idet man erkender, at de i det væsentlige vil give Landbruget fuld Dækning for Tabet ved Sterlingkursens Ændring. Man maa ogsaa erindre, at hele Landets Befolkning møder Virkningerne af, at Kronen er blevet sænket de 8 pCt., ligesom det paa den anden Side naturligvis maa tages i Betragtning, at Landbruget skal bære sin Part af de Skatter, der skal til for at dække de Udgifter, som Staten faar ved den foreslaaede Ordning. Det er ca. 15 Mill. Kr., og det Beløb vil vi nok komme til at stifte Bekendtskab med engang senere, naar der skal foreslaas Skatter til Dækning af denne Udgift.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) bebudede, at der nu skulde rejses en Kamp ud over Landet; der skulde afholdes Protestmøder, og Landbrugerne vilde ikke paa nogen mulig Maade finde sig i den Tilsidesættelse, som nu blev begaaet over for dem, de vilde ikke bøje Nakken og vilde ikke lægge den ene Kind til, naar de havde faaet en Lussing paa den anden. Jeg vil gerne i den Anledning sige, at dansk Landbrug har ganske vist ikke haft gode Kaar, ikke haft Overflod eller stor Indtjenings-evne i mange Aar, men vi har det alligevel saadan i Dag, maaske ene af alle Landbrug, at vor Udførsel, vor Eksport gaar sin Gang uanset Krigens. Man kan strides om de Priser, der kan bringes hjem for Eksporten, men Eksporten holdes i hvert Fald i Gang, og det er dog ikke helt uvæsentligt, naar man skal bedømme vor Stilling i Forhold til andre Landes.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) beklagede, at vi havde mistet Jens Holdgaard saa tidligt. Jeg deltager meget i denne Beklagelse. Det er muligt, at hans Efterfølger ikke har haft den samme Evne til at overvinde og til at overtale det ærede 3die Medlem for 6te Kreds. Det kunde de Udtalelser, som det ærede 3die Medlem for 6te Kreds i Dag fremsatte, tyde paa. Det er meget muligt, at det ærede Medlems Tale vilde være blevet af et mere dæmpet Indhold, hvis han havde været under fortsat Paavirkning af sin afdøde Kollega Jens Holdgaard, men man kan ikke stille det saadan op, at Hr. N. P. Andreasen, Formanden for Husmændene, skulde være Jens Holdgaard underlegen. Det er derimod muligt, at han ikke har dennes Evne til at overbevise de ærede Medlemmer.